

Letošnja huda vremena, ko prav pogosto strela s hrambe zažiga, so gospodarjem glasen opomin, zavarovati si vsakdenji kruh, živini pa klaje proti ognju. Veste tudi dobro, koliko sovražnikov je po vaséh, hudobnih razbrzdancev namreč, ki se najrajši maščujejo s tem, da poslopja požigajo.

Hiše se hudobnež ne loti tako hitro, rajši ti požge pridelke v kozolecu ali žito v kôpah. Če pa ve, da imaš pridelke zavarovane, jih ne bo lahko požigal šel, ker ve, da ti s tem posebne škode ne napravi.

Naj se vam torej malo denarja ne smili, s katerim se zoper take nesreče obvarite.

Pri tej priliki opominjamo vse gospodarje, katerim naš list v roke pride, da ne poslušate hujškalcev, ki so zopet začeli proti banki „Sloveniji“ zabavljati in laži trositi. Tako so delali z nevošljivimi Nemci vred domači paglavci iz začetka, ko se je banka snovala. Potem je bil en čas mir. Ko je pa meseca maja t. l. občni zbor delničarjev popolnil opravični svet z gospodi konservativne stranke slovenske, in posebno odkar je eden liberalnih Slovencev iz same jeze nad vspedom volitve iz ravnateljstva stopil, od tega časa začelo se je, kakor iz več krajev čujemo, zopet rovanje proti banki „Sloveniji.“ Ti ljudje so kakor stara baba. Dokler ji v vsakej reči vstrezaš ter ji ničesar ne oporekaš, je mir; brž pa, ko ji eno ali drugo odrečeš, ali jo zavrneš, obesi čobo in te začne obirati pri ljudeh, da se ji z ust kadi. —

Naj vas torej hujškanja in obrekovanja taci sebičnikov ne begajo. Novo izvoljeni gospodje opravični svetovaleci so pošteni in previdni možje, katerim je mar za domači ustav zavarovalne banke. Kdor pa zoper domačo stvar hujška, ne more kaj prida človek biti.

Domači pomočki:

Zoper žuželke na kumarah (gurkih.)

1. Na kumarah kakor na dinjah (tikvah) so rade žoltkaste žuželke, ki zelišče in sad pokončajo. Najboljši pomoček zoper ta merčes je škropljenje z gnojnico od kurjeka. Na 1 funt. kurjeka se vlije kakih 5 bokalov (pintov) vode, mešanica stoji 24 ur, potem se ob večerih, ko solnce več ne pripeka, s to gnojzico kumare ali dinje škropijo.

Zoper dristo pri prasutih.

2. Odstavljenih prasut se kaj rada drista loti, zarad česar jih dosti pogine. Navadno daje se odstavljenim prasutom kislo mleko, kar jim dobro tekne. Da pa driste ne dobijo, primešaj kislemu mleku (za 3 bokale) 2 do 6 lotov mizarškega kleja (Tischlerleim), ki se poprej v topli vodi razpusti. Ko se že vleče primešaj ga kislemu mleku, ki se vsled tega nekoliko bolj zgosti, ko se mešanica dobro predela. Dokler še praseta

d iste nimajo, zadostajeta 2 lota omenjenega kleja ali lima, da se bolezní v okom pride; če pa svinje bolezen že imajo, treba do 6 lotov kleja primeševati.

Dobro je tudi kislemu mleku primeševati pšeničnih otrobov, iz začetka manj, potem pa več in vmes posuti nekoliko zrn ječmena in ovsu.

Mlatiči in sploh delalci postajajo dragi. Časih se jih za dobro plačilo dobiti ni. Zato so se kmeti bohinske srenje na Kranjskem lepo pogovorili in si kupili mlatilno mašino za 145 gld. pri Henriku Lanc-u, fabrikantu v Mannheim-u. Mlatilnica vaga 3 dobre cente. Ni večja, kakor navadna „pajtelkašta.“ Dva človeka jo gonita. Trije pa — eden moški in 2 ženski — strežejo. Vsako uro namlatijo po 3 cente zrnja iz klasovja. V nekaterih dnevih je mlatitev končana za celo srenjo — brez mlatičev.

Mašina ni preumetno narejena. Ako se kaj pokvari, jo lahko popravi vsak kovač.

Bčelarsko društvo v Mariboru je pri vinorejski šoli svoje bučele razpostavilo na ogled. Pristop je vsaki den svoboden od 5.—6. ure na večer. Rojev je vseh 28 v podučljivih in nagledovanja vrednih panjih ali koših. Bučele so raznovrstne: domače, laške in hanoveranske. Tudi iz Egipta jih društvo namisli kmalu dobiti.

Vsako nedeljo se od 9.—10. ure v vinorejski soli razlaga o bučelarstvu.

Dopisi.

Iz Ljutomera. 27. jul. (Razne novice.) Ves svet den denes brepeni po omiki in izobraženosti. Zatorej se stavijo, kjer koli je le mogoče, šole, ktere naj bi ljudsko omiko povzdignile. Po drugih krajih se mnogo trudijo, da si naredé novo šolo in da dobe učitelja. A pri nas? Ker sta krajni in okrajni šolski svet národna, to naše nemškutarje tako v oči bode, da po svoji moči povsod zapreke delajo. Dokaz. Šolska soba 4. razreda je v prostorih občinskega brama, a županstvo ljutomersko je preteklo dni to stanovanje odpovedalo krajnemu š. svetu, ali pa na izbiro dalo 60 fl. plačati. Ta srd pa dohaja od tod, ker so pri okrajnem zastopu tako strašno propali in se vrh tega še sramotno blamirali. V odbor okraj. zastopništva pa ni voljen ne eden ljutomerski nemškutar. Sicer se pa ti ljudje vedno jezé, da se jim šola slovenizira, poslušat pa še nobeden ni prišel, tedaj tudi nobeden iz prepričanja ne govori. Jaz pa mislim, da se naši učitelji še preveč z nemščino po šolah vkvarjajo.

Vse graje je pa vreden naš čitalniški krčmar, ki z nemškutarji drži, in ž njimi vred zabavlja čez vse, kar je národno. Povejte mi, gospod gostilničar, od koga Vi svoje peneze dobivate, ali od našega slovenskega kmeta

ali od Vaših nemškutarjev? Svetujem, Vam, da take reči na miru pustite; sicer se bomo Vas še bolj izogibali, kakor do sedaj.

Ljudstvo so zadnji čas časnikarski prepri jako vznemirili in zbegali. Veliko jih ne ve, ali na levo ali na desno. Eni so na strani „Slov. Gosp.“ drugi na strani „Tjednika in Naroda“. Kam bo ta razprtija prišla? Pri nas sta zadnji čas kandidirala gg. Brandstetter in Reuter. Prvi govori tako po ovinkih in tako dolgočasno, da človek, kateri ga posluša, res ne ve, kaj hoče povedati. Drugi se pa ljudstvu dobrija in vse obljubi storiti, še to, kar držati ne bo mogel. Tota dva gospoda sta si ob enem sovražna kandidata. Tedaj ni samo pri nas (pri Slovencih) razprtije, ampak tudi pri kulturonošcih.

Iz sv. Lenarta v Sl. Gor. (Rekurs zoper dačno tarifo. — Posojilnica.) Tudi pri nas je K. Seidl sklical srenjske zastope, da občni rekurs naredijo zoper previsoko dačno tarifo. Kaj je pa bil njegov skriven namen, je ob koncu govora pokazal, ko je vpletal prav po lišičje nasvet, naj ne volijo kmetje po nikaki ceni kakega Slovenca ali klerikalea. — Nekdo je pa v „Marburgerci“ norce bril, češ, da pri tej priložnosti niso možje tirjali slovenskega govora, kakor lani ob času volitev. Kako modro! Kaj bode Slovenec od Nemca tirjal slovenske besede! To je le dokaz, da se naš kmet bistre glave sporazumi tudi z Nemcem. Vsiljeni poslanci in učeni nemški odvjetniki pa niso v stanu, se vsaj toliko slovensčine naučiti, da bi zamogli s Slovencem govoriti. Sicer so imele srenje rekurse pripravljene tudi brez „kamniškega straha“. A vi načelniki okrajnega zastopa, ki ste večidel iz trške inteligencije, niste vedeli sami kmetu povedati, kako se naj lažje prevelikim davkom postavno brani, ker ste si tudi k tej reči morali izposoditi moža iz tujega okraja? — Naša posojilnica si pač zlate prihodnosti ne more obetati. Zgodilo se je že nekterikrat, da se vložen denar ni mogel posojilec izplačati, akoravno se po pravilih to vsakokrat brez napovedanja storiti mora. Posojilnica je skoro le za tržane, ki z denarji tržijo in hiše zidajo. Za kmeta je ta posojilnica le škodljiva, ker se od dolžnika 12% tirja, kar je preveč, in se dolžnik navadno zaplete v velike stroške, če ob obroku plačati ne more. Ustanovnikom se pripoveduje, da ima zavod že dobička 600 gld., od katerih se bo 400 gld. obrnalo za stavbo trške bolnišnice. Zato se torej kmetu v zadregi tako visoki odstotki nakladajo, da si z njimi trg bolnišnice zida, ki ne bo srenjam nič koristila. Ustanovniki, ki ste večidel kmetje, če hočete svojim sosedom v sili pomagati, tirjajte, naj se pravila prenaredijo, da se bo le 8% tirjalo za posojeni denar. Take zavode podpirati, se reče svojemu kmečkemu stanu na kant pomagati.

Iz šmarske okolice, 15. julija. — „Slov. tednik se je tudi v našo faro priklatil, iskaje

prijateljev za svoj liberalni napredek. Tukajšni liberalni privrženci so nam ga svojevolično naročili več iztisov in ga po vsej občini zasejali, da bomo zdaj list brezplačno dobivali. Pa že prvi list se mi je zelo gnjusil, še bolj pa drugi zaradi tako nesramnega in krivičnega ropotanja zoper katoliško duhovščino in „pravno“ stranko. Kolikor mi je znano, si ne bo pridobil „Teduik“ tukaj nikjer prijateljev, če se tudi še enkrat toliko baha, da je pravičen; kajti vsak lahko spozna, nja hudobni in zvijačni namen. — Za hujškalski listič ste se res nemudoma potrudili, da bi nas z zapeljivimi nauki, ki se po liberalnih novinah trosijo, pitali; da bi nam pa tolikanj potrebno okrajno založnico ustanovili, — o tega pa ne!

Bodi vam tedaj skrb, častiti gg. duhovniki in drugi rodoljubi svetnega stanu, ljudem odkrivati zmote, zapeljivosti in žalostne posledice liberalizma; naj se osnujejo na večih krajih kat. politična društva; „Slov. Gospodar“ kujiga „družbe sv. Mohora“ in drugi pošteni listi naj se v prihodnje še bolj priporočajo, da se krivi nauki in brezverski časniki med kmetjskimi ljudmi ne zaplodijo. Koristno bi tudi bilo, naj bi č. duhovniki pri vsaki fari ob nedeljah in praznikih po popoldanski službi Božji ljudstvo tudi v političnih vedah podučevali, posebno zdaj, ko se bližajo volitve, da se ne bi dalo premotiti liberalnim kričačem, katerim je sv. vera in blagor ubogega ljudstva deveta briga; urni so le pri podiranju tega, kar so drugi dobrega napravili. Naj bi delali torej vsi, kolikor je komu mogoče, pogumno in z blagim namenom za to, kar ljudstvu v časni in večni blagor služi.

Iz Marenberga, 22. julija. (Volitva v okrajni zastop in Seidlov volilen shod) Sredo 16. julija bila je volitev v okrajni zastop, v kterega so več del sami liberalni in njih privrženci voljeni, pošten slovensk kmet nima nobenega zastopnika. Ta dan imel je tudi K. Seidl svoj volilni shod, kterega je okrajni zastop sklical, ki je vsem občinskim uradom trdo zapovedal, naj skrbijo, da dojde ta dan mnogo zaupnih mož v Marenberg Seidla gledat in poslušat. Predsednik okrajnega zastopa F. Schmidt je kmetom prestavil Seidla kot kandidata poslanstva v državni zbor za kmečke občine; potem poprime Seidl sam besedo ter popisuje svoje delovanje kot poslanec, omeni koliko koristnega je učinil zadnji državni zbor, ker je sklenil nove sodnijske in kazenske postave in da je imel tudi on čast glasovati za nje. V kratkem omenil je še novo tarifo za davke ter pravil, da je dobra in pravična za kmeta, da se torej le po krivici hujška zoper njo. Seidl, ki ima veliko penzijo ne ve, da si kmet s krvavimi žulji mora prisluževati fiste goldinarje, ki jih da za dačo. Ni treba hujskati ga, če se dača zviša, to že sam občuti. Na zadnje pa je, kako je že navada vseh liberaluhov, še pohvalil novo šolsko postavo, koliko zlahnega sadu je že preobrodila. Nova šola je sicer draga, a posebnega vspeha še dozdej pokazala ni, razun

da krščanska izreja otrok škodo trpi, kar je le brezvernim liberaluhom, kakor tudi Seidlu zelo ljubo.

Koliko pa je v blagor posebno naše domovine in našega katoliškega naroda storil, o tem ni črhnil besedice pa tudi obljubil ni, da bo kedaj česa storil v prid naših krščanskih kmetov. Iz njegovega celega govora smo spoznali, da njihovo največje zaslužnje je bilo tistih deset goldinarjev, ki jih je vteknil vsaki den v žep.

Pri shodu je bilo le malo slovenskih kmetov, drugi bili so liberalni privrženci in purgarji Marenberški, ki so kot iz enega grla vpili: Seidl naj bo naš poslanec. Preč. gospod župnik iz Brezja poprimejo po končanem govoru besedo ter vprašajo kandidata, bi li vtegnil to tudi v slovenski besedi razložiti, kar je povedal v tujščini, da ga tudi Slovenci razumejo. Na to se Seidl izgovarja, da kot tujec ne pozna naše domače besede ter poprosi predsednika zbora naj ta nekaj slovenski spregovori. Ta pa koj počne psovati in glej znamnje je bilo dano občenemu skandalu. Obče spoštovanega g. župnika so jeli ometavati s psovkami, kakor tudi druge nazoče duhovne, žvižgati in kričati. To sicer ni bilo nepričakovano, ker smo od strani liberalnih nemčurjev že take omike vajeni. Omičevali smo le nekatere ponemčene kmete, ki so potegnili z liberaluhi in se veselili sladkih besed, ki jih je Seidl k slovesu vsakemu govoril. Glejte kmetje! Seidl sam je rekel, da je tujec, da našega jezika ne zna, ne pozna naščine, pa tudi, naše domovine ne in naših potreb, kar je celo njegovo delovanje v zadnem državnem zboru osvedočilo, ko je kakti poslanec sedel in pridno z našimi nasprotniki v eden rog trobil, mesto da bi delal v prid in blagor našega naroda. Še enkrat vas opomnim, ne volite si tujca za poslanca, ako tudi deset škriccev in žandarjev nad vas pride, skazite se može ne pa fige. Kteri vam vero podkopuje ter duhovne grdi, ni vaš prijatelj.

Iz Slovengraške okolice. 28. julija. „Sl. Gospodar“ je že poročal, da smo 10. pa 12. t. m. iz skupine velikih posestnikov in kmečkih občin 13 zanesljivih možev v naš okrajni zastop spravili. Če pomislimo, da so do sedaj samo le štiri Slovenci in zvesti katoličani okrajni zastopniki bili, se mora pripoznati, da smo v 3 letih orjašk korak naprej storili. To je jako veselo znamenje, da se katoliški Slovenec v našem kraju iz dolgoletnega spanja čemdalje bolj drami, da začjenja priznavati pa tudi štirati ali čislati svoje pravice, in da ga ni več volja biti podlaga tujčevi peti, ali pa cota, s katero bi se tujci, nemškutarji in brezverni liberalci — pri volitvah brisali — po volitvah jo pa na dvorišče vrgli.

Pa vendar še s tem izidom volitev ne smemo in ne moremo zadovoljni biti, zakaj gospodje še prihodne tri leta vendar ne bomo mi domačini in Slovenci katoliški, ampak zopet bodo črez nas gospodarili med nami naseljeni tujci, nemškutarji ki Slovenca in njegov jezik zaničujejo in ga le

tedaj iščejo, kedar so volitve ali kedar ima denar, in liberalci, ki bi radi katoliško vero, edino tolažbo vseh stiskanih in umirajočih, iz sveta potrebili, — kajti v okrajnem zastopu nimamo mi katoliški Slovenci, — ampak Nemci in pa liberalni nemškutarji večino.

Da je temu taka, lahko vsak sprevidi, kdor le zna do 32 šteti. Naš okrajni zastop šteje 32 glav (udov), polovico od dva in trideset je šestnajst; nadpolovična večina ali več kakor polovica je sedemnajst. Ker v okrajnem zastopu obvelja, za kar jih več glasuje, zato bodo pri vseh sklepih tisti zmagali, na kojih strani jih vsaj sedemnajst stoji — tedaj naši nasprotniki. Kajti na naši strani jih ne bo nikdar sedemnajst, ampak le trinajst, ker je le 13 naših zanesljivih možev izvoljenih.

Vsled tega tudi ne bode tisti predsednik ali pa podpredsednik našega okrajnega zastopa, kterega bodemo mi hoteli imeti — ampak tisti, kterega si bodo naši nasprotniki izbrali: pa tudi v okrajnem odboru ne bo nobeden naših sedel, ampak le možje nasprotne stranke. Da pa mi vsaj svojo čast rešimo, držimo prihodni torej 5. avgusta pri volitvi predsednika, podpredsednika in odbora trdno vkup in ne dajmo nikomur glasa, kakor tistim ktere bo naša stranka priporočala. Če tudi, ker tako ni lahko mogoče, ne zmagamo mi — ampak naši nasprotniki — vendar se ne bode kos bahati — da so enoglasno izvoljeni bili in da imajo tudi naše zaupanje. Kdor je Slovenec, kmet ali saj katoličan — in bo drugače volil, ta bo sam sebe po glavi tolkel.

Večine tedaj v okrajnem zastopu prihodne tri leta mi ne bodemo imeli, — in vendar bi jo bili lahko dosegli da! — namesto 13 bi lahko 19 naših možev v okrajnem zastopu sedelo, ako bi bili vsi naši volilec našo korist sprevideli in se ne bi bili dali od nasprotnikov zaslepiti.

Da je to resnica, se bode te brž prepričali. Veliki posestniki našega okraja, to se pravi oni, ki brez naklad 60 goldinarjev davka na leto plačujejo, volijo 8 možev v okrajni zastop. V našem okraju je samo 19 velikih posestnikov in med temi jih je — ako bi hoteli vsi ki so našega rodu in vere, svojo korist spoznati in braniti, 12 naših. namreč: 1. Barth ali Lindenhof. 2. Pungershek pri sv. Janezu. 3. Brezovnik na Selah. 4. Pečlar ali Jesenko v Pamečah. 5. Ferk Jera ali Gradišnica na Gradišu. 6. Urban Dietrich nadžupnik. 7. Sorman ali Mavšek pri sv. Martinu. 8. Pehar v Dožah. 9. Žohar pri Šent Ilu. 10. Plešinčnik na Plešiven. 11. Popič ali Rožnik in 12. dekan Bruner. Če se totih 12 možev pogovori, potem spravijo 8 možev v okrajni zastop. Forstner, grof in drugi posvetni gospodje ne morejo nikdar zmagati, naj si prizadevajo kolikor hočejo. Vsak pameten človek si bo tudi mislil, da ti morejo vkup držati, ker so vsi dobri kristjani — in vsaj po krvi vsi Slovenci. Pa žalibog skušnja nas je

zadnjokrat izučila, da se ne smemo na vse te može, če tudi besedo dajo, zanesti.

K volitvi je prišlo le 15 velikih pesestnikov, tedaj je bil tisti izvoljen, ki je 8 glasov dobil. Kot skala so stali na slovenski katoliški strani sledeči možje: 1. Pečolar, mladi korenjak, 2. Sorman, 3. Dietrich, 4. Pehar, 5. Zohar, 6. Topič pa 7. dekan Bruner. — Gradišnica, ki je že bila na naši strani, je zadnji trenutek pooblastilo preklicala in Kaligariču izročila, ker so njo nekateri šuntarji vstrašili, da bo morala iz naše hranilnice izposojene denarje ročno povrniti, ako mi hranilnico v roke dobimo, ker bodo potem mestjani od hranilnice odstopili in bo morala hranilnica nehati. Da je to prav abotno šuntanje, vsak prevede, ki vé, da se kmet tudi lahko tega nauči, česar se je kdo drug pri hranilnici naučil, in da duhovniki, ki s kmeti držijo in bi jim tudi bili radi pomagali, gotovo toliko vejo in znajo, kot kak „burger“. Ako bi bila Gradišnica zvesta ostala, ali, ako bi bil le Pungeršek ali pa Pleščinčnik s kmeti potegnili — vseh naših 8 mož bi bilo izvoljenih. — Kako so nam mestjani drugače izvrstne može izneverili in zmotili, o tem se razno govori. Nekterim se je reklo, ako bodete tote vam od nasprotnih, namreč naše stranke priporočene može izvolili, potem bodo duhovniki v hranilnici gospodje; duhovniki bodo ves prihranjeni denar za cerkev porabili, če bodete pa naše može volili — potem bomo mi to, kar pri hranilnici „pribirtovamo“ med vas razdelili. (Dalje prih.)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Te dni pride minister Laser zopet na Dunaj. Ljudje se nadejajo, da bodo zdaj kmalu nove volitve razpisane. Mogoče je. Tedaj bodimo pripravljeni!

Naši nasprotniki delajo marljivo kljub vročim pesjim dnevom. Po mestih, ki volijo z Mariborom se trgata Bradstetter in Renter. Onega so te dni Ptujčani slavili, tega pa isti den Ljutomerčani, se vé da liberalci enoglasno izbrali za kandidata. V celjski mestni skupini je še vse tiho.

Tudi Slovenci so se začeli slednje dni gibati. Obžalovati je le, da so nam liberalni ali Mlado-Slovenci potrebno edinost in zastopnost popolnem razvrgli. Je pa tudi jih postopanje zlasti v „Sl. Narodu“ neuslišano, nedostojno. To se je nekaterim zlasti mariborskim liberalnim Slovincem že pristudilo. Dobili smo dopis, kder se želi, da bi se zopet vrnoljubim mir. To je hvale vredni glas! Radi ga sprejmemo. Vsaj ne želimo ničesar kakor **vsestransko pravico** in iz te rodivši se mir, slogo in zastopnost za naš slovenski dom in za celo cesarstvo.

Bog daj! Toda kar se storiti namerjava, naj se stori kmalu!

Vnenje države. Na Laškem se je sprejela postava, po kateri se bodo vsi samostani ali klostri zatrli; jih premoženje pa pograbilo. Sv. Oče Pij IX. so vsled tega, vse, ki so se in še se bodo, pri tej postavi udeleževati izobčili.

Na Španjskem rase zmešnjava od dne do dne. Celo Prasi so se začeli v zadeve nesrečne dežele vtikati. Neka pruska vojna ladja je pograbila španjsko ladjo in jo vzela seboj v Gibraltar. Nekateri mislijo, da hoče Bismark zdaj zopet pruskega kraljeviča Leopolda Špancem za kralja vsiliti, ker tega pred 3 leti ni zamogel. Zaradi tega se je namreč tedaj vnela vojska s Francozi. Kdo vé, kaj se iz tega še izmota? Dobrega menda ne veliko. Sicer pa Karlisti dobro napredujejo.

Doma na Pruskem Bismark srdito napada kat. cerkvo. Marljive škofo in duhovne preganja, odpadnikom pa potuho daja.

Francozi bodo prihodni mesec nekoliko lahkeje dihati. Pruska vojska bo zapustila deželo.

Rusi so ošabne Kivance stepli, in ruski oblasti podvrgli. Jihov kan ali kralj mora ruskega cara priznati za svojega gospoda in 2 milijona rubeljev plačati kot vojno odškodnino.

Govorica je, da namerava naš svitli cesar na jesen potovati v Petrograd in obiskati ruskega cara. Ta pot utegne o marsičem imenitna biti.

Razne stvari.

(Matija Ornik, učitelj pri sv. Ropertu v Sl. goricih) je 25. julija naglo umrl. Rajni šteje, akoravno je še le 50 let živel, veliko duhovnih in svetnih gospodov med svojimi učenci. Naj molijo za njega. Bog mu daj večni mir in pokoj.

(„Sl. Tednik“ je frajmaurarski Dorfbothe v slovenski obleki.) Iz virov, ki segajo tujan do sokrwnikov dr. Vošnjaka poizvedamo, da je ovi čisti (?) narodnjak „z gračkim Volksbildungsvereinom v zvezo stopil. Ta mu je ves zadržaj Dorfbothe-a na razpolago prepustil. Ponudil in obljubil mu je denarne podpore, da ga boljši kup izdati.“ Naposled na novico, ktero je g. Herman v „Vaterlandu“ omenil in ki veli, da Sl. tednik denarje zoblje iz dispozicijskega fonda nemških ustavakov, še Sl. Narod niti besedice ni vedel črhnoti. No, ako se to poresniči, potem pa Narodovci le tiho s čistim narodnjaštvom! Take sramotne blamaže se pri vas vendar nismo nadejali. Naposled bo še dr. Vošnjak med liberalne Nemce šel za kandidata. Slovenci vsaj ga ne bomo volili!

(Iz Konjice) se nam piše, da pšenica pri mlaitvi le malo nasipava. Po vinogradih se lepo kaže. Črnina je prav polna. Beline se je po svetu nekaj osulo. Trgatev obeta mnogo vina. Vedar je vino drago: štrtinjak velja po 140 gld.

(Iz Ptuj) se nam poroča, da ondi ptujski Plojevci g. Hermana grde. Pravijo, da ima sebične